

Aan de hand van voorbeelden uit hun dagdagelijkse praktijk schrijven vier dierenartsen over diergezondheid in de vleesveehouderij. Om en om beschrijven John Campe, Piet De Meuter, Thomas Raeymaekers en René Bemers maandelijks vastgestelde ziektebeelden, uitgevoerde behandelingen en/of mogelijke preventie maatregelen.

Vocht via infuus inbrengen om uitdroging te voorkomen

Kalf aan het infuus

Vorige week zaterdagochtend belde een klant met een ziek kalf. Het ging om een kalf van acht dagen oud. Het jonge dier kon inmiddels al niet meer staan. Deze gegevens waren voldoende om op het bedrijf langs te gaan.

Het bleek om een vaarskalf te gaan dat spontaan was geboren uit een vaars. Volgens de medewerker had het kalf goed de biestmelk opgedronken, maar was het dier de laatste twee dagen toch wat minder fel.

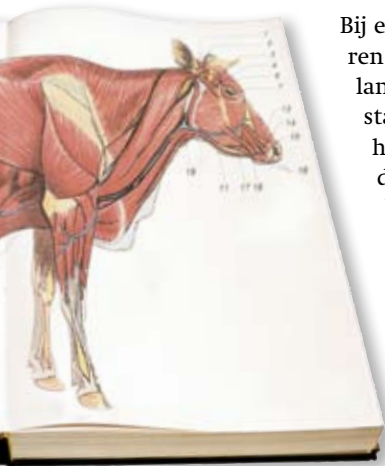
Het algemeen klinisch onderzoek toonde een uitgedroogd kalf met diarree aan dat een lichaamstemperatuur had van 37,8 graden Celsius. Op basis van de diagnose hebben we het kalf op een dik pak stro gelegd en gefixeerd om vervolgens het infuus aan te leggen. Verder kreeg het kalf nog een pijnstiller toegediend. Er werd ook een verwarmingslamp boven het kalf aangebracht.

Uit de mest die ter plekke op een testkit werd onderzocht, bleek dat het ging om een infectie met rotavirus en cryptosporidium. Aan de hand van dit resultaat kon ik gericht de preventiechecklist voor kalverdiarree invullen met de medewerker en zo het management bijsturen.

Het blijft toch altijd erg belangrijk om door een directe en gerichte aanpak nieuwe gevallen te voorkomen. Op dit bedrijf was vorig seizoen ook al rotavirus aangetoond. Daarop was er toen besloten om te enten bij de koeien.

Deze vaars had eerder afgekalfd dan verwacht. Hierdoor had de entstof onvoldoende kunnen inwerken om zo de biest met antistoffen te kunnen versterken.

De encyclopedie **Vocht via een infuus**

Bij een diarreepatiënt en bij een nieuwgeboren kalf zijn vocht en energie uiterst belangrijk. Kalveren die niet meer kunnen staan en een te lage lichaamstemperatuur hebben, moeten aan het infuus om uitdroging tegen te gaan. Zo gaan patiënten bij een ziekenhuisopname ook eerst aan het infuus.

Na mestonderzoek volgt een aangepaste behandeling. Bij zeer jonge of septische kalveren passen antibiotica in het behandelplan.

Er zijn diverse typen infuusvloeistof op de markt. De keuze hangt af van de leeftijd van het kalf. Een goed-

kope en effectieve methode bij oudere kalveren is het toedienen van een hypertone vloeistof – een vloeistof met een hoge osmotische waarde – in de ader. Vervolgens worden lactolyte elektrolyten (elektrolyten voorzien van lactoserum) met de sonde ingegeven. Zoogkalveren kunnen zo bij de koe blijven.

Na het infuus moet het kalf weer kleine hoeveelheden melk krijgen om in de energiebehoefte van het kalf te voorzien. Melkbeurten worden dan afgewisseld met elektrolytengiften. Een kalf langer dan een dag van de melk doen is af te raden en funest voor het dier.

Kalveren met diarree kosten veel inspanning en geld en soms ook teleurstelling als het dier sterft. Hier geldt andermaal: voorkomen is beter dan genezen.